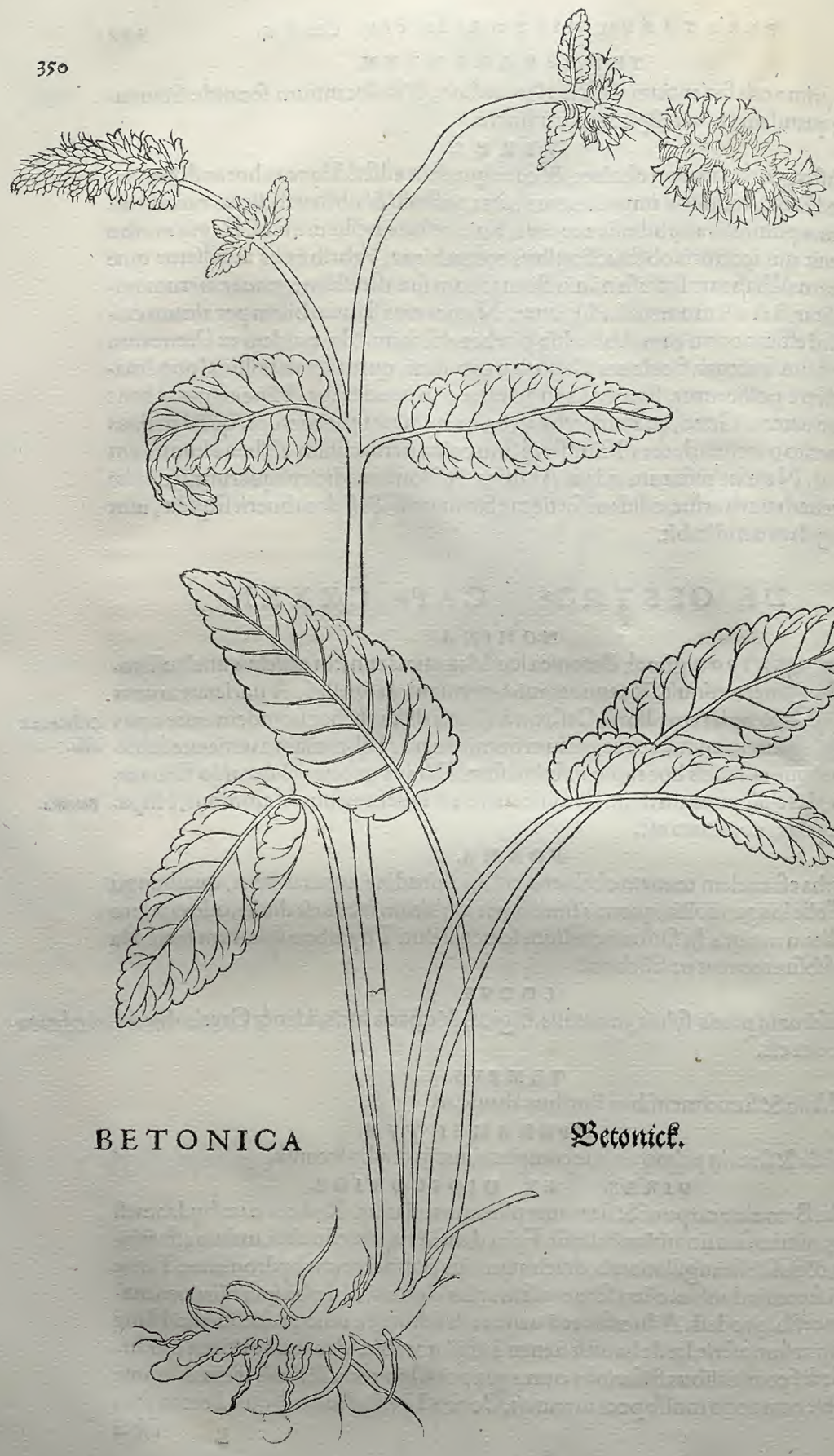

BETONICA Betonick.

A fabæ magnitudine cum melle cocto deuorauerit. Eo
tibus propinat. Stomachicis eam manducare, & succ
ſtea dilutum uino ſorbeatur. Datur ſanguinem excr
dere cum diluti uini cyatho uno. Iſchiadicis, renum &
dropicis autem binis drachmis, febrientibus cum hy
cū mulſo. Regio morbo laborantes recreat. Menſes
uino pota. Aluum purgant drachmę quatuor cum h
tæ. Cum melle tabidis, purulentis auxiliatur. Folia c
ctus fictili uaſe reponuntur.

EX GALENC

Vim habet incidendi, ut guſtus indicat. Amariu
herba, id quod & particulatim edita oſtendit actio. N
pides rumpit, & pulmonē & thoracem & iecur expu
uet, & comitialibus prodeſt. Rupta atq; conuulſa cur
bus illita ulceri auxiliatur. Acidum ructantibus & iſc

EX PLINIO.

Morſibus ſerpentum imponitur Betonica præcip
incluſæ circulo eius ſerpentes, ipſæ ſeſe interimant fla
men eius denarij pondere cum tribus cyathis uini, u
rio aquæ imponitur. Obolis tribus in aqua, contra
excreationes facit. Faciles præſtat uomitiones radix
drachmis in paſſo aut mulſo. Iſchiadicos dolores &
aqua mulſa. Aluum ſoluit drachmis quatuor, in hyd
lia ſiccantur in farinam plurimos ad uſus. Fit uinum
B claritati oculorū. Paralyſin ſanare dicitur. Eadem t
Ad lateris & pectoris dolores farina eius bibitur.

DE BETONICA ALTERA.

NOMINA.

DVAS eſſe Betonicæ ſpecies præter Paulu
etiam lib. xxv. cap. viij. abundè docet: &
cibus huius quoque ſecundæ Betonicæ
riorem, tam officinæ quàm herbarij medi
nica duabus literis prioribus, nominat. Germanis G
quod flores eius garyophyllorū odorem referant, ap

GENERA.

Duûm eſt generum. Vna ſiquidem ſylueſtris eſt,
blůmen/ hoc eſt, ſylueſtrem Garyophylleam, & D
Blůtßtrốpffle. Altera altilis eſt, quę alio nomine Bet
quod illius in coronis nimius uſus ſit, dicitur. Germ
quaſi domi natam Garyophylleam appellant.

FORMA.

Specie multum à priore Betonica differt. Radicem
tamq; habet. Folia porracea, oblonga, ſtamine quo
rubente, cum recto calamo triangula, floribus in uer
dis deliniatio utriq; generi cōmunis eſt: priuatim tan
fruticoſa eſt, folijs porri, oblongis, anguſtis, per extr
coloribus calamis, teretibus, geniculatis, cubitalibu
bus, qui quinis, ſenisue folijs conſtant, lentè fimbriat
quamuis & interdum niuei conſpiciant. Altilis ſeu